

Dosarul nr. 2ra-1940/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător: Al. Negru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: Gr. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Felicia Grosu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Feliciei Grosu către
SRL „AVICONCONSTRUCT” cu privire la încasarea sumei și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel a Feliciei Grosu și menținută hotărârea din 15 februarie
2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani de respingere a acțiunii,

constată:

La 11 octombrie 2016, Felicia Grosu, reprezentată de avocatul Igor Filip, s-a
adresat în instanța de judecată cu cerere către SRL „AVICONCONSTRUCT”, prin
care a solicitat încasarea sumei de 7 557 de Euro cu titlu de sancțiune pentru
neexecutarea în termenul stabilit a obligațiilor conform contractului AA/B2/24 din 19
octombrie 2011, cât și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, la 19 octombrie 2011, împreună cu soțul său,
Grosu Victor, au încheiat cu SRL „AVICONCONSTRUCT” contractul de investiție
în construcții nr. AA/B2/24.

Conform pct.7 din contractul menționat, obligației corelative de plată din partea
reclamantei ca investitor persistă obligația antreprenorului SRL
„AVICONCONSTRUCT” de a executa lucrările în termen și de a transmite
reclamantei apartamentul nr. 24. Termenul limită de executare a obligației de predare
în exploatare a bunului imobil a fost 31 decembrie 2012.

Potrivit extrasului din Registrul de Stat al Bunurilor Imobile, blocul locativ a
fost dat în exploatare la 01 iulie 2014, adică cu depășirea esențială a termenului și,
respectiv, cu încălcarea obligației prevăzute de pct.7. din contract. O atare situație de
către părți a fost prevăzută la capitolul 15 din contract, fiind determinată drept situație
de survenire a responsabilității din partea executorului SRL
„AVICONCONSTRUCT”.

În circumstanțele respective se atestă încălcarea cu peste 120 de zile a
termenului de executare a obligațiilor din partea SRL „AVICONCONSTRUCT”,
situație care, potrivit cap. 15 din contract, este calificată ca o situație în care survine
responsabilitatea executorului, iar cuantumul acesteia este prevăzut la capitolul 14 al

aceluiași contract, și anume 10% din suma apartamentului (avansul în mărime de 7557 de Euro).

În opinia reclamantei este evidentă o executare tardivă a obligațiilor asumate prin contract din partea executorului SRL „AVICONCONSTRUCT”, și anume, finisarea lucrărilor de construcție la 01 iulie 2014, cu depășirea termenului limită – 31 decembrie 2012, situație care atrage răspunderea conform prevederilor contractuale, suma avansului de 10% constituind 7 557 de Euro.

La solicitarea de a achita despăgubirea în mod benevol, executorul SRL „AVICONCONSTRUCT” nu a reacționat.

Prin hotărârea din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea înaintată de Felicia Grosu a fost respinsă integral ca neîntemeiată.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la 20 februarie 2017, Felicia Grosu a declarat apel, prin intermediul avocatului Igor Filip, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul invocat.

Prin decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul Feliciei Grosu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25.05.2018, Felicia Grosu, reprezentată de avocatul Igor Filip, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de fond și instanța de apel și-au depășit atribuțiile și împuternicirile la interpretarea contractului, și anume cauza a fost examinată cu încălcarea prevederilor art. 725, 728, 732 Cod civil.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

La 28.05.2018, Felicia Grosu a mai depus o cerere de recurs, invocând aceleași temeiuri și argumente.

La 04.09.2018, SRL „AVICONCONSTRUCT”, reprezentată de avocatul Nicolae Leșan, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat de a considera recursul în cauză ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 18 ianuarie 2018 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 05 martie 2018. Date despre recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Felicia Grosu, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Felicia Grosu, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Felicia Grosu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Felicia Grosu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu